

TELEGRAFUL ROMAN.

N° 83. ANULU XVII.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu la expediția foieșe pe afara la c. r. postă, cu bani gata prin scisorii francati, adresate către expediția. Prețul prenumerării pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru coloanele ale Transilvaniei și pen-

tru provinciale din Monarchia pe anu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru principale și tineri străini pe anu 12 pe 1/2, anu 6 fl. v. a.

Inseratul se plătește pentru între 6 și 7. fl. v. a. și pentru a două ora cu 5 fl. v. a. și pentru a treia repetare cu 3 fl. v. a.

Sabiu, în 19.31 Octombrie 1869.

Din Dalmatia.

În 18 i. c. unu despartimentu de trupe imparatesci a curățit Crkazze de insurgenți și a prevedut fortul Dragalj cu provisii. În 20 săr'a avu colón'a de trupe a colonelului Fischer o luptă, în care insurgenți sora respinsi cu perderi mari; dintre ostasi sora doi raniti. Insurgenții se întăresc în Cattaro prin omeni și munitione, astă incătu în 16 a l. c. se află acolo la vr'o 10,000 de barbati. Din Lisano incepându imperatesci au curățit dealurile de prinprejururi prin tunuri de munte. Colón'a principală și-a intinsu castrele la Creslau, iera colón'a laterală a colonelului Fischer înaintea. Comandanțele se află în posetire de a trage unu cordonu pre lângă Muntele Negru și Hertegovină și a întrețină incătu-va comunicare.

Se vorbesce; ca locotenintele marsialu campestru contele de Gondrecourt, de prezintă în disponibilitate, carele e chiamat de Majestatea sea la Pest'a, va fi denumit de comandante în Dalmatia, spre a opera cu mai multă energie. Până acum a comandăza acolo generalul Wagner.

Duminica în 11/23 insurgenți au luat, se dice, prin tradare fortul Stanjevici, la care împrejurare a cadiutu unu ofișer și doi ostasi, doi sora raniti, restul garnisonel de 40 de feriori iau datu insurgenții libertatea, fiindu voru a și crută proviantulu. În acestu fortu au astă insurgenții multă proviantu, unu depozit mare de pravu și dăue tunuri, din alte parti se dice, ca f. Stanjevici nu aru și avutu tunuri. În 23 după amiedi atacarea insurgenții forturile Trinită și Gorozdă, sora înse respinsi prin dăe batalione și patru tunuri după o luptă de 3 ore cu perderi mari. Într-o ostasii imparatesci au cadiutu în luptă acela 4 feriori, 7 și unu ofișer suntu raniti, iera insurgenții sa și avuto 30 de morți și raniti. Insurectiunea se latiesce pre di ce merge și s'a întinsu pâna la frontier'a Albaniei, unde se pare, ca voru a se concentră insurgenții, așteptându pote ajutorare dela Albani, cari suntu de o vită și de o religiune cu ei, apoi se tragă și pentru aceea cătra mare fiindu ca pre acolo mai curendu le pote veni ajutoriu și le stă deschisa retragerea. Numerulu trupelor imparatesci, cari s'a tramis pâna acum a pentru suprimarea insurectiunei e numai 3800, prin urmare nu e mirare, déca pâna acum nu s'a pututu luă mesuri mai energice. Apoi trupelor tramise acolo nu suntu dădate cu luptă de munte și cu strapaticile de acolo. Se crede, ca voru decide în Vienă a tramite pre câmpulu de bataia regimente de grenieri croato-slavoni.

Pre lângă tōte fatiarniciele de neutralitate ale Montenegrului și a Herzegovinei totu s'a adevenit mai în urma, ca aceste a spriginitu rescol'a, caci intre insurgenții princi suntu și doi montenegrini.

La inceputu se pare, ca mai cu înlesnire va succede de a nadusi rescol'a Dalmatinilor. Dupa ce insa în dilele din urma operațiunile soldatilor imparatesci a fostu fără succesu mai cu séma, după cum spune: Wiener Abendpost, din cauza impregurărilor locale nefavoritōre, a tempului celui reu, care de regula tōmna acolo este nefavoritoru și mai cu séma din considerații moderatore către insurgenți, ca dōra se delatură insurectiunea prin intelegeri reciproce, asiā în 25 Octobre s'a luat meșuri mai seriose în contra insurgenților. Seriositatea și energi'a, dice „Neues Fremdeblatt.“ care se desvoltă acum în conducerea resbelului ne face sa sperămu, ca ce s'a neglesu pâna acum se va direge, transmitdu-se în contra insurgenților o trupa, care i va derimă și discuragiā. Si că sa succeda acesta mai curendu nu trebuie sa li se

dea tempu, că sa se întăresc prin Rajanii din Hercegovină.

Dietă Ungariei.

Presedintele Somssich și exprima post'a, că ceriul să conduca pre Maj. Sea în caletori'a în Orientu și salu aduca ierasi în serice în mediuloculu poporelor iubite. (Eljen lungu d'oratoriu) Se petrece la protocolu. Madarász postescce a se adauge iu protocolu, ca despre atari caletori'i să se consulte și dietă, acuma postescce, că caletori'a acesta să aiva urmari bine evantatoré și pentru popore. Presedintele anunță incursele. Deputatul Halász și predă protocolul alegerei sele. Mai multi deputati predau petituni din dîrterito parti. Aless. Csíky interpelăza pre ministrul de interne în privinția unor afaceri ale orasului Erlau cu edificiul scolaru. Németh urgează respunderea la interpellatiunea sea facuta în afaceri ale comitatului Heves. Simonyi interpelăza pre ministrul de comunicatiune pentru tiparirea unor pacturi ale statului. Mányus interpelăza pre ministrul de justiția despre unu escesu alu pandurilor din comitatul Baranya, ce lău facutu cu ocaziunea alegerilor în Szt. Lőrincz, unde au omorât pre unu alegatoriu și au raniti pre alti siepte. Cere o procedura mai strictă față cu pandurii, cari au fostu eliberați de judele investigatoriu. Ministrul de justiția Horváth'lu îndreptă a apelă în privinția acesta pe calea legală, ne fiindu chiemarea ministrului a se mestecă în decisiuni judecătoresci, ei numai a supraveghia totulu. Dupa astă se primește propunerea lui Madarász, că nefiindu interpellatiunea la locu, cas'a sa o ia simplu la cunoștinția.

Ministrul de justiția respunde la interpellatiunea lui Németh, pentru ce s'a tramsu comisariu regescu în comitatulu Hevesiului, ca decisiunea comitetului comitatensu alu Hevesiului a vămatu regimul și legile, arătându mai pre largu cum și prin ce. Dupa astă Németh, pre carele în vorbirile sele 'lu aprobează stâng'a mereu, propune, că i. casa se dojenescă prin o decisiune procedurală regimului în numita afacere, sa cera pedepsirea comisariului (Iul. Szapáry) pentru unele ilegalități comise și sa ia măsuri, că sa nu se mai vătene municipalitatea constituțională prin tramitera de comisari regesci. Dupa mai multă desbatere și vorbiri pro și contra primirei acestei propunerii, se trece la votare. Neputendu-se astă rezultatul, fiindu ca drépt'a facea larma mare se trece la votare nominale — din care rezultă, ca propunerea este respinsa cu o majoritate numai de 27 voturi.

Unu a de veru.

(Urmare.)

Nunumai dintre invetitori au datu prin inscriuirea arată suprelui inspectoratu alu scolelor nobile conf. măna de ajutoriu întru a provede scolile nobile populare cu cărti mai corespondentării scopului, decătu cele d'anteiu, ci și alti barbati literati de ai nostri, pre cari adeca nu s'a sfidu suprelui inspectoru, a-i insarcină cu asiā ceva; atătu o parte din acesta, cătu și opurile loru, i va astă dlu cor. insemnati cu numele loru în nr. 72. a. c. alu „Telegrafului român.“

Pre cei, carii stau dea dreptulu sub măna sea, i pote insarcină cineva, sa-i lucreze ceva necesariu, înse pre cei-lalți, dupre nece o lege, nece de cum, nu! — chiaru de i-s'aru paré dlu cor. modulu acesta de procedere în administrarea afacerilor scolare și vitoșu și daunaciu înaintări! — cu tōte ca dlu cor. nu pote arăta nece o carte scolastică buna și corespondentării cerintelor scolelor nobile populare, pre carea înse, pentru ca aru fi tiparita în alta ore care tipografia, iaru nu în cea

archidiocesana gr. res. din Sabiu, și pentru ca nu aru portă timbrul unei asemene insarcinări, amu vedé-o lipsita de onore, a ajunge în mâinile elevilor scolii noastre populare!

Desvoltarea scolii noastre populare în modulul acesta, vedem, ca a urmatu și urmează cu pasi firesci, și — cine scie, sa fi auditu vre-o data, sa fi vediul vre-o data, ca firea (natur'a) au cadiutu în progresul ei în stare de compatimire?

Fire-aru înse cine-va în capulu unei trebi; presupunere-aru în sărituri, în stângacii o înaintare mai bona intru ași ajunge vre unu scopu: — urmându astfelu, au nu s'aru cai?

c) Mai incolă dice dlu corespondente: „Deca în scola se introduc numai cărtile compuse în urmă insarcinării insp. supr. de scole, apoi scriitorii, cari dintr-un templare său din desgratia nu au onoreaza sa fie insarcinati și ei de a compune cărti, și potu pune condeiul de cuiu: iata monopolulu! și unde e monopolu, acolo se intielege, că nu e emulatiune, nu e concurență, și unde lipsesc acestea, incetează și perfectiunarea producenților și imbunatâțirea și productelor.“

Aici compatimim pre dlu cor., căci părtă asiā mare spaimă de monopoluri, chiaru că copii de statii!

Deca, dupre cum amu aretatu mai susu, supremul insp. de scole au trebuitu sa insarcineze pre cineva, a compune cărti scol. mai bune, că prin acestea sa se poată scăpa odată de cele d'anteiu mai rele; ya sa dica acesta monopolu?

Amu aretatu și cărti scol. dela neinsarcinati introduce oficialmente în scol'a nostra populare; acesta inca este monopolu?

Monopolu, déca supremul inspectoru alu scolelor gr. res., că unu medicu bunu, nu pote amesteca în leacuri tōte soiurile de ierba, cum i-aru poté-o dă cineva?

Monopolu, căci nu au potutu deprinde inca pre mai multi, sa-i culéga ierburile cerute?

In ce se cuprinde daru monopolulu, care a pricinuitu dlu cor. astfelu de fiori panice, de nu cumva în prea mulți simpatia, ce o are domnia sea cu bietii scriitori, cari dintr-un templare, său din desgratia nu au onoreaza, sa fie și dloru insarcinati cu compunerea de cărti scolatice?

Pentru acesta, lamu sfatui, sa nu se supere asiā tare, fără de a luă séma, ca cine plângă pentru toti, aceluia i-se seurgu ochii!

Dlu cor. și-aru face insu-si domniei sele multă bine, déca aru avé bunetatea, a se crută cu atătă compatisimire; căci déca pâna acum nu a fostu insarcinat vre unul dintre scriitorii domniei sele, a compune cărti scolastice dintr-un templare antea, i-va veni rendulu, a se insarcină în templare a dăua; ier' cătu pentru cei cadiuti în disgratia, pote insu-si cugetă, ca acel'a voru fi greșită ceva; fiindu că numai o asemene faptă trage după sine disgratia; pre unii atari, cere rezonulu, nu a'i compatisim, ci a-i indreptă, pre cătu adeca pote cineva, induplecându sa si cunoșca gresiel'a, care o voru fi facutu, sa le para reu, pentru ca o au facutu, sa se otărăsca a nu o mai face, apoi sa si implinește detorintele chiamării loru cu scumpete și demnitate, iubindu bun'a-cuvintă; — prin acesta nu iaru poté pune în stare, a fi si dloru insarcinati?

Altintre, intre cine s'aru poté face emulatiune? cine aru tiené concurență? —: că sa nu inceze perfectiunea producenților și imbunatâțirea productelor!

Séa dōra crede dlu cor., ca cu acei scriitori, pre cari i scie domnia sea, ca ambla sa se elibereze de datorintie, va poté tiené pieptu, combată

și resturnă pre grozavulu monopolu de cărti sco-
lastice din archidiecesa, pre vestitulu uriasiu, ini-
miculu princișei, Micomicon'a? — se insielă fără
tare! — acești scriitori nece că aru dă bine satia
cu ingrozitulu uriasiu, și indată aru parăsi și pre
mecenatele loru și totu, aru aruncă condeiulu, său
ca laru pune în ciu, și — aru tulio la fuga!

5. Dupa acăstă dlu cor. mai arata odata, ca
este contrariu monopolisării cărțiloru scolastice „chiaru
si déca acăstă s'ară face nu intru interesulu vre
unui particulariu, ci intru interesulu unui institutu,
cum este tipografi'a archidiecesana;” trece la pre-
tiulu cărțiloru: „Cându e vorb'a de cărti scol., dela
ele (cere) inainte de tōte, că sa fia bune, apoi sa
fia esteno cătu se pōte, și in urma numai: că o
parte din profitula, ce ele dau, sa trăea intr'unu
fondu publicu.”

Doresce imultirea fondurilor tipografiei; nu
pōte ince dor, că ea „ce are de a servi culturei
sa se inavutiesca pre contulu culturei”; acăstă o
doresce „ca atât'a mai putienă unui individu.”

a) Monopolisarea cărțiloru scolastice, dupre
cum amu aretat'o mai susu, s'au facutu, nu in in-
teresulu vre unui particulariu, nece in interesulu
tipografiei archidiecesane, că institutu filantropicu,
ci chiaru in interesulu poporului romanescu gr. res.

Fiacare particulariu din archidiecesa traieste din
banii, cari si-i cāstigă elu insu-si muncindu la me-
seri'a lui, care a invetiat'o; fără că sa ascepte, său
sa pretindia, a'i face tipografi'a archidiecesana si
lui parte din banii cāstigati lăparindu prin mono-
polisare cărti scolastice!

Tipografi'a archidiecesana nece ca este menita,
a tipari numei cărti scolastice, nece ca a tiparit
acum'a, său tiparesce inca numai de acestea; in
atate casu aru trebuil sa aiba tiparite de acestea,
atatea, incătu n'ară mai incapă in tōte librariile din
țără (aziā ceva pōte ca numai dlu cor. va fi ve-
diutu unde); ci ea tiparesce cărti si de ori-care
altu cuprinsu, incătu iarta acăstă adeca legile pre-
sei; prin urmare monopolisarea de cărti scolastice
nece tipografiei archidiecesane nu'i pōte aduce vre
unu folosu; — sa dicem tuus, ca dela sutele de
mii de exemplarie ale căte unei cărti scolastice ti-
parite, pre care adeca le va fi sciindu dlu cor., i
remâne ceva cāstigu; — daru apoi — fentasmele
i voru si aducendu chartia, farba, i voru si repa-
randu literale de metalu, cāndu se tocescu, i voru
si dregându testurile, cāndu se strica, voru si ma-
nuindu culegere si tiparirea, voru si aducendu lu-
minări, lemn, voru si maturându urloiu s. a. s.
a. voru si servindu, că economu alu institutului
acestui'a, numai in ciud'a si necazulu necredincio-
siloru, cari nu voru sa-i recunoscă acestu cāstigu
banalu faimosu?

Inse interesulu, pre care 'lu aduce acăstă mono-
policare a cărțiloru scolastice poporului nostru din
acăstă patria, este fără mare: ea cultivă mintea
elevilor poporului nostru impartasindu-le cuno-
scinție lozotitorie, le imple anim'a de dragoste către,
si-i intaresce in credint'a strabuniloru nostri cea
adeverata, apoi crește din ei fii buni ai națiunii
noastre române si ai patriei!

b) Cărtile scolastice, esite din tipografi'a archi-
diecesana gr. res. prin acăstă monopolisare suntu
bune, ba inca cu atât'a mai bune cu cătu, că din-
trensele sugendu temele culturei si educatiunii
morali-religiōse si naționali inteligint'a noastră cea
teneră, o vedem, fiind ca, ceeace invetă omulu la
tineretie, i frugiferă semnamentele pāna la grăpa,
desvoltata in fii credinciosi ai maicii noastre bis-
ericăi cei adunate si ai dulcei națiuni si cetă-
tieni vrednici ai statului! — cari nu potinescă in
fati'a inteligintie, ceice au gustul principiile cul-
turei si educatiunei din cărti scolastice tiparite de
alii! — si cea-lalta parte a populatiunei noastre s'au
desceptat prin monopolisarea de cărti susținută
pāna acum intru atât'a, incătu au prinsu a se a-
propriă de, si a imbratiosă meserie, artile si nego-
tiul resonabilu!

Nu suntemu fantastici, nici lunatici, nici sta-
tatori pe locu, nici dor' superstitioni, sa luāmu adeca
cărtile acestea de perfecte intru tōte in feliul loru
si stadiul, la care au ajunsu pāna acum desvoltarea
școliei noastre si prin ea a poporului nostru,
dreptu culmea perfectiunei! — ; voim, dara si contribuim
din respoteri la imbutatirea cărțiloru noastre
scolastice si a stării școliei noastre in tōta
privint'a; inse pentru acăstă nu se cuvinte a hui,
său chiaru a blastemă pre Preademnii Barbatii ai
nostru, cari si pentru ca ne au creatu cu fără multă
trădu si sudore acestu obiectu de reformare, si inca
se silesce din respoteri, ne inlesnescă, ne ajutorescă
si pre noi, alu imbutatii, alu nobilită promovându
cărtă perfectionare; — nu dicem mai multu, fiindu
ca la acăstă nu credem sa pōta ajunge vieti'a
noastră; — acăstă este tem'a urmasiloru nostri!

Ce aru merită dar' cineva in drasindu, a luā in
desertu prea maritulu Nume alu Preabrviloru no-
stri Barbatii ai seculului nostru anteluptatoru intru a
preface sōrtea poporului nostru in mai buna, unu
Nume — demnu de celu mai onorificu locu in pa-
ginile istoriei neamului nostru;

Catu de fericiti s'ară si tientu, déca aru si
mostenită si. Ei dela antecesorii loru o școală or-
ganizată, cu invetiatorii ei, cu cărtile ei dreptu ob-
iectu de reformare; in atare casu, firesce, școl'a
nostra ar trebuil sa fia adi multu mai iuaintata!

c) Cartile esite din tipografi'a archidiecesana
gr. res. prin monopolisare suntu si fără estime;

pretiulu loru (si inca legate!) incepui cu 20 cr. v. a.
mai susu nu; cari trecu in Nr. 72 alu „Telegra-
foli romanu“ peste acestu pretiu, nu suntu menite
pentru elevi. Cerceteze acumu dlu cor. despre căr-
țile scolastice, esite din alte tipografii, despre căr-
țile prescrise prin instructiunea min. Thun, despre
celea ale scolelor altor confesiuni din țără si va
afili usioru dela librari, eu ce pretiu le vendu; noi
tienemu, a si nedemnu, spre a-i arata dui cor. pre-
tiulu, a hui cărtile altor!

Amu vediutu pretiulu cărțiloru scolastice din
tipografi'a archidiecesana gr. res., cătu este de diosu;
tipografi'a are si cheltuiela cu ceea, ce se cere la
tiparirea cărțiloru scolastice: nu potem dar' dōvedi,
care va fi partea din profitulu, pre care dlu cor.,
cu tōte ca pretinde o scadere a pretiului cărțiloru
școlare si mai insemnată, o onoréa totusi cu demni-
tatea, de a trece intr'unu fondu publicu; dar' si aici
apoi face nedreptate partii celialalte din acestu pro-
fitu, nedandui adeca acestei'a nici unu destinu!

(Va urmă)

D e l â n g a T e r n a v e.
**E g a l a i n d r e p t a t i r e n e o b s e r-
v a t a .**

Cându jaceam toți sub greutatea absolutis-
mului, se audiau neintreruptu voci din partea ma-
giariloru condamnători de sistemulu bachianu si de
tendintie de germanisare. Veni la mijlocu resbelulu
italianu din anul 1859, care cauza lacuni mari de
fectori in armă austriaca, dauna insemnată in
tesaurulu statului si perderea unui teritoriu.

Dupa estrea diplomei din 20 Octobre 1860
inceputa magiarit a ne cāntă despre imbratisarea
fratișea, despre egal'a indreptatire si despre apli-
carea proporțiunata — a unui numero mare — de
barbatii ai națiunii române si la posturi mai înalte.
Dara cāndu veni ocaziunea de a dă probe despre
cele promise, cāndu venira dieu magiarii 1867 la
putere uitare său nu voire a mai scă de promis-
siunile facute, căci ne este inca in prospeta me-
moria cum cu ocaziunea alegerilor de funcționari
an. 1867 in comitate si in scaunele secuiesci, cu
excepțiunea comitatului Closiu si alu Hunedorei,
unde se luara in considerație si se aplicara si
români — români cadiura că prunel, si se inlo-
cuia cu magari; cadiura ce e dreptu si magari,
eari servisera sub absolutismu, insa nu spre dauna
economică-naționale cum se intempla la români,
căci magari cadiuti se inlocuia iera cu magari,
pre cāndu cum amintii mai susu, români cadiuti
se inlocuia iera cu magari, — cadiura mai incolă
si dela alte dicasterii ale tierii barbatii români din
posturi cardinale.

Tabla regescă din M. Osorheiu, la care au

EGISIORA.

Frumosulu la obiecte si frumosulu la fapte.

(Unu tractatul esteticu ceditu de Iuliu Puscariu in Socie-
tatea literaria a românilor din Viena in Apriliu 1869.)

Déca vomu analisă vorbirea omeniloru, aflămu
că ea sta din legarea națiuniloru, ce le abstragem
dela obiecte. Legatur'a acăstă a națiuniloru nu
pōte fi arbitraria, ci trebuie sa fie basata pre na-
tur'a obiectelor. Legarea de dōue națiuni este
judecata. Judecătile, ce se facu asupr'a obiectelor, su
potu privi materi'a obiectelor său form'a acelor'a.
Judecătile, ce se facu asupr'a materiei, se numescu
si judecăt logice, si cele asupr'a formelor obiectelor
su se numescu judecăt estetice. Contrariu acă-
stă nu vré se insemnedie ca judecătile estetice aru
si neologice, fără deosebirea acăstă se face cu pri-
vire la modalitatea, prin carea ajungem la aceea
judecata. La judecătile acă numite logice „per es-
cellentiam“ ajungem său analisându unu conceputu, in
concepute din care sta si este judecata analitică,
aziā d. e. conceputulu de auru contiene in sine o
multime de alte concepute aziā galbenu, tare, greu,
etc. Dicându un'a din aceste despre auru, cuno-
scintia de auru nici s'a marită nici s'a impătienat
fără amu disu unu ce despre auru, care este in fi-
inti'a lui; său deducem unu predicatu dela unu
obiectu nu nemidlocit, fără midlocit pre unu
drumul mai lungu alu concluselor si este ceea ce
numim sintesa (a priori si a posteriori). In ambe
casurile este spiritul activu, meditendu si combi-
nându si totu-deodata termurit de nisice legi ale
spiritului, care legi le numim noi legititatea si ne-

conducu la cunoșcerea a de verulu. Cu totu
altmintrelea se nascu judecătile estetice: Aici spu-
ritulu este mai multu pasivu, căci vadiendu omulu
o referinta de forme a obiectelor, unde cătu de
cătu spiritulu nu pōte remanea indiferentu, dice
despre acelu obiectu ca este frumosu său este
uritu.

Déca esamināmu dupa modulu cum a ajunsu
elu la acăstă judecata, aflămu ca nici o combinatie
logica nu precurge, fără impressiune totala, ce o
capeta prin formele acelui obiectu si o exprima elu
spontanen. Cumca acăstă este o impressiune to-
tale, ce o face formele obiectului asupr'a omului, si
ca spiritulu omului se are aci mai multu pasivu,
se vede de acolo că déca l'ai intrebă pre unu atare
omu, care si-a datu judecata in privint'a frumosu-
lui său a uritului, ca de ce numescu elu acelu obiectu
frumosu său uritu? nu aru scă se-si dēa séma
fără celu multu aru dice ca e frumosu său uritu
pentru ca i place său i displice. Prin acăstă n'a
disu cu nimicu mai multu că intăiu. Dupa ce amu
rectificat distingerea acăstă in judecăt logice si
judecăt estetice voiu trece la espunerea generala
tractatului acestui'a. In multe judecăt, ce facu
omenii despre lucruri se intempla, ca judecăt a
unui a se divergiedie de a altui'a. Acăstă se in-
templa inca si in judecătile numite mai susu
logice, unde formulile logice, care le posede
totu omulu cu mintea sanetosa, restringe pre fia-cine
la unu ce, ce numim noi adeveru. Déca inca
pre acestu terenu se află divergientia si laxitate apoi
acestea se arata si mai tare pre terenul esteticu,
unde la apariția nu există atât'a putere restrin-
gătoare la recunoșterea unui lucru de atare. Obser-
văm de multe ori, cum in privint'a frumosului nici
judecătile la doi individi nu se auesc in tōte, ci

dupa ce unu pre altu reciprocu s'a incercat a se
capacită despre parerea sea, nesuccesându acăstă
finescu cu dicăt'a cea atât'a de cunoșcuta „de gus-
tibus non est disputandum“ său cu un'a din vari-
aționile acestei dicale. Acăstă impregnare la o
privire superficială arunca pre cineva intr'unu scepti-
cismu in privint'a frumosului, ca nu aru esis'a,
unu frumosu absolutu pentru toti ci numai subiec-
tivu, ce corespunde numai la individu. Sciint'a es-
tetica, care prin Herbertu a luat unu aveniru mai
mare, arata conditiunile prin carea e ceva absolutu
frumosu său uritu. Fiindu acăstă sciintia de unu in-
teresu practic si conditiunându desvoltarea gustu-
lui frumosu adeverata cultura, amu credintă a nu
si fără interesu o tractare scurta a regulelor este-
tice, precum sciint'a modernă a esteticei le-a des-
voltat.

Inainte de tōte observediu aci ca judecăt a asu-
pr'a frumosului, resp. uritului nu se pasce nem-
ijocit prin afectarea simtriloru noastre aziā d. e.
se dice de o flōre, ca mirōsa frumosu nu in sensu
esteticu. La simtriu esteticu ajungem numai in
urm'a impressiunei, ce o face receptiunea castigata
asupr'a susținutului nostru. Receptiunea poate afectă ner-
vii omului cu ocaziunea primirii ei intr'unu modu pla-
cutu său neplacutu, fără că se sia placere in sensu es-
teticu de care e vorb'a aci. In sensu esteticu nu
place nici odata o simtricie singura ci unu com-
plexu de simtrii, si nu place organuui, care
este numai mijlocu, ci spiritului aziā d. e. la au-
direa unei muzici nu place urechiei ci spiritului,
care singura numai este in stare de a primi sim-
tricale tonuri (nu unulu) in ordinea succesiunei,
ce facu frumosu. La privirea unei regiuni, care
are conditiunile frumosului nu afectarea nemijocita
facuta asupr'a nervului ochiului place, ci total'a in-

fostu pâna la 1867 unu vice-presedinte român, 6 asesori, unu vice-director de fiscalatu, unu secretariu, unu adjuncțu de archivu și 3 cancelisti rom., se organisa estu anu incorporându-se cu forrulu apelativu a 2 lea din Sabiu pentru fundul regescu, prin urmare numerul personalului au crescutu, și de sine se intielege, ca trebuia sa creșca și numerul funcționarilor români, darea umgekehrt ist auch gefahren. — In locu de a cresce scadiu numerul asesorilor cu 2. In locu de a cresce scadiu numerul asesorilor cu 2. In locu de a cresce scadiu numerul asesorilor cu 2.

Personalu intregu la acestu Dicasteriu constă din 63 de individi, dintre cari nu este inca denumit u. presedinte, care postu este ince re servat pentru unu magiaru. Nu este denumit u. asessoru și directoru de cancelaria. Ca se va denumi de asessoru in locu vacantu și de directoru magari, numai incape indoiala.

Se scie ince ca intre 63 amploiati suntu 11 români, 38 magari, 9 sasi și 3 germâni.

Impartiti dupa cathegorii.

Români : 1 vice-presedinte, 5 asessori, 2 concipisti, unu adjuncțu de cancelaria 2 cancelisti.

Unguri : 1 presedinte, 1 v. presedinte, 11 asessori, 4 suplenti de asessori, 1 Secretariu presidialu, 14 concipisti, 5 cancelisti.

Sasi : 1 v. presedinte, 3 asessori, 1 v. directoru de fiscalatu și 4 concipisti.

Germâni : unu asessoru, 2 cancelisti.

Mai suntu de nou denumiti 9 servitori de cancelaria, intre cari 7 magari, 1 român și 2 sasi, — apoi 6 diurnisti.

Cându vorbim de diurnisti nu potemu lasa neamintit u. casu specialu, ca, cându s'au luatu acei 6 diurnisti — toti magari — 3 cu câte 1 fl. 3 cu câte 90 xr. pre di, unu singuru român cu numele Veraranu fostu la militia 10 ani, mai multi ani ca sergentu, și in asta calitate esit u. dela militia 1854, in care anu aplicatu la unu tribunulu apelativu ca accesito, unde a servit pâna la 1861, candu venit in disponibilitate, iera dela incepul anului 1862 servit la 1866 disolvutu tribunalu criminale provincial din M. Osiorhei totu in aceea calitate, apoi in 1867 devenitu pensiunatu cu 122 fl. 50 xr. pre anu, petitionu și elu la presedintele tablei regesci Bar. Apor pentru unu dintre acele 6 posturi de diurnisti, insa fără rezultat ! se dedera tôte numai la unguri, macaru dintre acești diurnisti, numai 2 suntu asiă lipsiti ca aspirantul rom. 2 aru puté

pressiune, ce o face intregu asupra spiritului și care esista in elu (spiritu) ca o imagine primită aci prin ochi.

Dupa aceste premise voiu desvoltă, pre scurtu procesu prin care ajungem la o judecata estetica, incântu se pote face aceasta intr'nu elaboratu scurtu. Partea aceea a spiritului, prin care cuprindemu frumosulu o numim simtii esteticu. In puterea acestui simtii suntemu noi in stare ca sa dâmu judecata estetica „este frumosu și urit“ dimpreuna cu gradurile dela aceste judecăti. Gradulu in care se manifesteaza, acestu simtii ca unu simtii corectu, mai vioiu și mai pregnantu în numim — gîstu esteticu. —

Vine intrebarea acum, ca pentru ce nu toti omenii n'au unu gustu, și ceea ce totu un'a este, pentru ce de multe ori ceea ce pentru unu este frumosu pentru cel'a-laltu este urit ? caci unu numai trebuie se aiba dreptu. Caus'a la aceast'a este totu aceea care este la judecăti care le-amu numit mai susu logice spre deosebire de cele estetice. Adeca deca cine-va aduce cu sine unele predispozitii psychice, fisice predilectiuni, preocupatiuni castigate prin educatione, familia, impregurări locale, politice, aplicări naționale, patriotice și ocupatiune care tôte laolalta le putem numi subiectivismu, va fi totu-déun'a impedecat la o judecata obiectiva care este cea adeverata. Preterenul esteticu voiu ilustră acast'a cu unu exemplu : Unu soldatu caletoresce prin tieri departate, de parte de consângeni sei. Acolo asta elu unu pareu și o colba lângă paren. Intregul are numai aspectulu unei parazituri, de care cu grab'a 'ti vine a te departă — voiu sa dicu nici o imagine frumosă. Soldatul suspina odata dela anima și eschisua : ce locu frumosu ! Dece esaminezi dupa

troi si săra acestu diurnum, 2 dintre cari suntu pensiunatu, erau deja aplicati, unul la Magistratul cel'a-laltu la oficiul său de aici cu diurnum de câte 80 xr. pe dt.

Vedem ca ministeriul ungurescu de justitia pre lângă tota unionea Transilvaniei cu Ungaria respecta indigenitatea transilvanenilor și a denumirii la acestu dicasteriu totu barbatu din Transilvania.

Scrimu ca dupa conscriptiunea din 1857 suntu in Transilvania unu milionu și circiter 4 sute de mii români, magari cinci sute de mii iera și 2 sute de mii, prin urmare români suntu de 2 ori asiă numerosi ca toti locuitorii celoru-lalte naționalități.

Se vede lumea acum proportiona la aplicarea de individi la acestu foru apelativu ! 11 români, 38 magari faptice denumiti. Intre 4 suplenti de asesoru nu este unu român, secretariu presidialu este asemenea magiaru, directoru de fiscalatu și unu vice-director magiaru, nici unu român etc. si totusi unu aspirant la unu postu de diurnistu nu se primi.

Acum se mai punem intrebarea ca ungurii solvăza in Transilvania mai multa contributiune, și porta alte sorci ale lieriei, și români ? Au datu magarii sefiorii cei mai multi la militia, și români ? Nu regimentulu român alu 50-lea și alu 63 lea curat u. român numit : „König der Niederrande“ dela Bistrizia au lăsat in 24 Iunie 1866 Custozza cu asaltu dupa perderi de atâtia oficeri eroici și sefiori români ? Apoi ce a facut Colonelul Bar. Ursu ca român la Lis'a inca se scia, si apoi români totusi se fia asiă tractati ?

Mai incolo presedintele tablei regesci Bar. Apor se incercă in 1866 a delatură doi asesori români dela tabla, pre Gaitanu și pre Romanu, cându insa esislându cancelari'a anuala nu-si putu realiză planul, darea nu odihni dupa ce venira magarii la putere incepu a miscă tôte pietrile de nou si atunci si ajunse scopulu. Nu se satură insa cu atât'a, ci la organisatiunea din estu anu a tablei regesci esoperă delaturarea inca a 2 barbati ai națunei române si anumitu a asesorilor Mateiu Papp Grideanu și Antoniu Stoică, cari suntu cei mai cunoscute, mai muncitori și condusi de simtiu dreptății in etatea cea mai robusta, și pre cari nu-i au potut seduce neci incercările majestrite și tractările brutale ale presedintelui Apor. Acești 2 barbati precum si ceialalti doi mai susu amintiti, au ieșit delaturati, nu s'au retrasu neci odata a aduce jertfe si in bani in cause nationale. Nu afâmu cu cale a insiră pre cei depusi mai nainte, ci ne putemu intrebarea : Ce poate si cauza delaturării bar-

batilor națunei rom. din posturi, decâtă acela ca magarii aru avea de cugetu a urmari strinsu programii loru ca pre rendu se lipsescă pre toti barbatii români din posturi spre a numai avea poporul român dela cine mai cere svatu său macaru invitație in contra apucaturilor si faradelegilor straine.

Ampliatii români au fostu bineveniți din partea națunei loru in servitiile de ei ocupate, nu au postit si nu potea posti a fi delaturati precum au facut u. națunea magiara in contra barbatilor loru, nu dintr'alla causa decâtă ca se capete si altii de si nu au merite, plata de pre spatele poporului, ce e cu atâtua mai tristu, ca statul trebuie se platescă salarie noue si pensiuni, cari cele din urma se puté ocoli, lasându-i in servitiile loru cari nici decum nu le competăza magiarilor.

Deci națunea română intocm'a unei maico dulci, care vediendu-si copilulu maltratatu, cauta dupa maltratatoru, dupa cauza maltratărei si pretinde satisfactiune, nu mai poate suferi astfelii de tractări cu fiii ei, ea vrea se scie cauza delaturării din posturile loru, tocmai asiă precum pretinde si drepturile sale egale, pretinde deslusire dela lualtulu Guvernul ungurescu, căci altintre nelamurindu acesta delaturare se va considera si aceea tocmai asiă de nejustificato, precum au fostu si suntu lôte maltratările magiarilor nejustificate fata cu români din punctu de dreptu naționalu, si va insemnă si acesta desconsiderare si nedreptate in istoria pentru a judecă posteritatea asupra altorudu nedreptăti.

Din Banat, (Carasiu) de lângă Versietiu, in Octobre 1869.

(Urmare.)

Vedi tocmai asiă impregurare ne facu si pre noi ca sa nu asceptăm pâna ce ti se va responde din partea competente la bărbetele meschine ; si te asecurăm cătă pre d-ta dle R. — atât si pre amicul d-tale Redactoru alu „Concordiei“ ca de nu amu avé in consideratiune tocmai faptele lui P. simtiu si zelul lui naționalu la tôte ocazionale manifestat, moralitatea nepăsată, luptele si suferintele pentru ca a desvoltat pre mare zelu in trebile bisericesci naționale ; de nu amu privi decemu la aceste, apoi la intențiunea infernală a d-tale dle R. — te asigurăm pre onoreas nostra : ca n'ară merită si n'amu si aflatu de demnă ca sa ne dejosim intru paralizarea calumnielor nescocite de unu omu malitiosu si invidiosu cum este unu anonișu corespondinte R. — alu „Concordiei.“ —

cauza placerei ce o asta elu la acestu locu, apoi asti, ca soldatulu acel's era nascotu intr'o coliba, care era că accea, si ca pareoul era că acel's, pre unde mergea elu odinioara cu caprele — cu alte cuvinte, frumosulu aci nu jacea in obiectu ci in subiectu. — Numai destingându cine-va in sine pre omu de omu unilateralu și desbracându-se de acele preocupatiuni, va pute face cu judecata dreptă si obiectiva asupra relatiunilor lucrurilor, fia pre terenulu ratiunei logice și acei practice (estetice). Aflându-se toti omenii emancipati de preocupatiunile loru, judeca intr'unu felu asupra unui obiectu. In modulu acesta numai ajungem si pre terenulu esteticu la cunoștiu unui frumosu și uritul absolutu, adeca care place resp. displice nu numai individului, ci omenime, nunumai astazi (ca modernu) ci in tôte tempurile, pre scurtu nu numai că ce-va romanticu, ci că clasicitate. — De aci ne tragem o regula estetica : ca judecata facuta in privint'a frumosului unui obiectu sa fie provocata numai de referintia objectului si nu conturbata prin subiectivismu.

I.
Frumosulu la obiecte.
Estetică că sciuntia pregatesce precum vedem pre omu de omu idealu si apoi numai cu elu pregătit vorbesce, prescrie si tratézia de unele reguli si conditiuni, sub care este ce-va frumosu, și uritul distinge asta dura unu frumosu absolutu. Criteriu frumosului și uritului este placerea și displacerea care este impreunata cu icona remasa in omu. La o judecata estetica nu facem altceva fără dâmu espressione placerei și displacerei, ce simtим. Judecăti despre gradurile frumosului suntu multe. Din aceste judecăti asupra formelor se abstragu judecăti de concepte mai inalte, care in sine se potu

privi că reguli și conditiuni sub care place și displice. Unde se poate face judecătiile acestea acolo este frumosu, unde este contrariu loru acolo e urit. Asiă d.e. atari judecăti generale asupra formelor obiectelor suntu : armonia, perfectiunea etc. Voi ilustră precătu mi ieră natură a acestui elaborat u. acast'a si prin exemple : In partea generale a acestui tratat amu amintit, in trécatu, că ce place nu este unu singuru membru, ci o relație a mai multor a membre, astfel in musica nu place unu singuru tonu care s'ară audi singuraticu, ci o referinta de mai multe tonuri, care succese in tempu urmădu unu dupa altul modulându si variindu dupa regulele musicei. La unu tablou colorat u. ajunge, pentru ca sa placa nici odata o singura coloare, ci trebuie se fia o referinta de colori deosebite, care simultan se faca o impressiune totale. Unu exemplu din frumosu naturei ! O campia estinsa, unde nu se mai vede nici o variație, nu place, precandu din contra o regiune plina de variații in dealuri, munti, lunci, vâi, si nisice radie reflectate pre acelea, de sole in apunerea sea dau unu aspectu adeverat frumosu ; o opera dramatica, unde patiene personale suntu intresute, unde pulene personale si caractere figurative, nu place, ea opera care este copiosa in momente, personale si caractere asediate intr'unu nesu causal. Tote aceste exemple ilustrăndu acea pretensiune a esteticei, că spre a si frumosu se cere perfectiunea nunumai extensiva dura si intensiva, căci n'ajunge că se fie multi membri ai referintii, ce facu frumosu, dar sa fie si expresi si marcati in infatiosarea loru.

(Va urmă)

Dealtmintrea ori-cine se fii dle R. trebuie să ti-o spunem verde, ca căte le-ați afirmat despre P. ca aru fi figurat după 1848/9 că Greisler etc. și despre a cărui trecut sciu omenii mai betrâni spune multe siodienii și basne; tôte aceste suntucale vale, se potrivesc intocmai cu basne și siodienii de ale copiilor, și se vede tocmai din incidentul acestei analisări biografice: ca dlu R. asemenea se potrivesc că copiii și-si pune mințea cu densii, apoi la baljocuri și ingurii se pare a emulă elatant, pe pilaritia care déca se mania un'ă pre altă și arunca în satia cele mai scărnave vorbe, — chiar și alunecările din copilaria, — dura trebuia se scie corespondințele R. alu „Concordiei”, ca nu se întreba cine ai fostu că copilu, decât cine esci că barbatu maturu; cine dintre omeni de omenia va puté afirma vre-o faptă imorală din vieti a omenescă, — său vre-unu faptă anti-natiunel; te provoci dle R. la inteligenția din Boccea-montana și cu rezervă a loru cătiva amici vechi ai lui P., va se dica te provoci la dusmanii de panură d-tale ai lui P. din Boccea!

Apoi abstragendu delă aceste fratele P. după anii 1848/9 n'a fostu omu maturu, ci unu copiluabilă în versta de 13 ani, nici n'a fostu elu Greisler, ci a vietuitu la parintele lui, carele pre templeu de atunci era neguiletoriu cu casa și cu avere frumosă în Bogsi'a română, și jefuindu-lu hordele lui Rozsa Sándor au seracit, și din cauza misericordiei n'a fostu în stare a dă crescerea cuviințiosă pruncilor sei, între cari P. P. a fostu celu mai mare!

Vrea dlu R. se dica aceea: ca Curtius nu posiede sciințele recerute de a figura că publicistu și a se ivi în numele marelui și eternisatu lui Curtius, carele nu a crutat nici vieti pentru salvarea Romei; — apoi cum se vede din totu pasagiul corespondinței lui și vîrsa invidia asupra lui P. pentru ca a devenit notariu alu Asociației române natiunale din Aradu, — vedi dle R. și parinte preotu gr. or. déca esci, — aceste tôte suntu tocmai nisice fapte frumosă și demne de recunoștință înaintea ori si cărui omu de omenia și buna la anima!

Te întrebâmu acum dle R. cumca: batero se și fia fostu dlu P. ceea ce afirma din resbunare, cum de unu asemenea individu numai înaintea d-tale petetu și nequalsificatu, — devin aplicat in diserte oficii, că scriotoriu actuariu, notariu comunale în care chiamare a desvoltat o activitate de toti indestabilită; cum de tocmai densulu că omu asiā netrebnicu cum lu faci d-ta dle R. avu aceea revina și diligencia a se perfectiună in literatură și limbă română, asiā in mesura, că se servescă dejă de doi ani că notariu alu Asociației, unde inca a datu dovedi elatante ca este capace de missiunea sea, și a cărui activitate de toti este că un'a corecta recunoscută; a cărui purtare solida și pacifica pre toti i-a multiamită pre deplinu, — numai pre dlu R. — nu-lu pote multiamită tocmai acăstă insusitate frumosă a lui Curtius!

Afara de aceste scie defaimatorulu R. ca fratele P. pre lângă ocupatiunile cele multe la Asociație — a fostu deprinsu sub totu decursulu anului in continuu la episcopia aradana cu registrarea actelor, — și totusi agendele Asociației nu numai că n'au suferit nici o scadere, ma ce e mai multu direcționea a fostu in stare a aretă in anul acestă unu rezultatul alu activităței sale, — cum nu l'au mai avut! Apoi recunoște singuru dlu R. ca P. de unu tempu mai indelungat serie și la jurnalistica sub diferite subsemnări cându de Petro, Panu, etc. dura mai multe corespondințe apară in „Albin'a" sub numele Curtius!

Recunoșco apriatu, și dice că detorintă impună a și cu recunoștință dui corespondințe pentru servitiulu, ce-lu face jurnalistică și respective publicitatei, și după ce lauda aceste tôte incepe a defaimă, a caracteriză, pre P. cu esprezuni grobiane, și apoi și exprima invidia asupră lui, ca a fostu in atâtea servitie; ca „a sciutu sa castige simpatia aceloră doi episcopi români din Caransebesiu și Lugosiu", și pentru ca astadi e notariu la Asociație română aradana, dura nu scimu din ce cauza a retecutu denumirea lui P. de secretar la inspectoratul reg. ung. de scole din comitatul Temisiului, său ca dora tocmai acăstă impregiurare lu inghimpă mai tară pre dlu R., noi insa asiā scimu că P. a resemnatu de acestu oficiu scoalasticu, alu cultivatorilor magiaresci, — insa sa nu cugeli parinte R. — din „Concordia", ca a re-

signalu pentru că nu s'ară simți destulu de aptu spre acăstă chiamare, ci din cauza că — vedi acestu scurt și grosu nu voiesce a fi instrumentu magiarisatoriu!

Insa nu te teme dle R., ca vedi acelu Curtius pre carele nu te sfiești a-lu persisță in publicu, a descrie o caracteristica neadeverata și falsă despre trecutul și biografia lui, — apoi in fine te incumeti pâna a-lu presentă înaintea publicului că pre unu „n' eromănu" afirmandu: că densulu trăiesc din sudorea românului, săra c. se fia și elu atare, săra că căndu-ya se fia sacrat unu crucieru orbu pentru atare causa natiunale?! acelu barbatu pre care te incumeti a-lu desnaționalisă, numindu-lu puiu de sierpe in sinulu românului etc. vedi acel'a a fostu și este român mai bunu, și mai zelosu pentru caușa săntă natiunale, a dovedit in faptă prin morală lui natiunale, prin activitate ameasurată puterilor, de care au dispusu, și a produsu mai multe folosé natiunelui decât d-ta dle R. — și cei ce suntu de o penuria cu d-ta, — sperămu ca Curtius nu va aluneca nici macaru pre vre-unu minutu din puselunca in carea se află de prezentu, nu va aluneca din zelulu și activitatea neobosită, — iera pre d-ta dle R. nesciindu-te unde esci, acelu mare factoru și natiunistu nu suntemu in stare a-ti atribui nici a diecea parte din insusitătie și meritele lui Curtius, — ci te declarăm de unu calumniatoriu reuțiosu și malitiosu!

In fine dechiarăm resolutu: că cu acăstă reflexiune la pascuiala lui R. din „Concordia" am precurmatu și încheiatu ori-ce discursu polemicu; amu facutu aceste reflexiuni nu că sa aperămu pre P. căci lumea neinvidiosa-lu scie și cunoșce, — ci amu aflatu de lipsa a face spre a aretă lumiei cătu de săra considerație suntu unii omeni căndu-si resbuna.

Ungurii dle R. amici dară mai buni ai d-tale și ai „Concordiei", — decât a lui Curtius din „Albin'a" — nisuescu din tote puterile a magiarisă tôte poporele și natiunile conlocuitorie in acăstă patria; — ei emancipă și voluntă și pre evrei in castele magiarismului, și-i facu partasi intru tôte favorurile, — numai că sa se marăscă și întărescă pâna căndu d-ta dle concordistu R. cu o maniera ne mai pomenita vrei se desmîntă și despătipesci pre unu român că P. care — după cum de comunu este cunoșcută — să a crescutu in casă parintelui seu român, *) a invetiatu in scola română din Bocșia-română religioane, și morală natiunala română; care totu deon'a a fostu, este, și sperămu că va fi român fidelu, bine-simtilorii, și devotat sănătei noastre cause natiunali!!! — Vedi dura dle R. din „Concordia" „cine suntemul"!

Unu preotu, și unu invetiatoriu român adeverat, gr. or. — membri Asociației natiunali aradane pentru cultură po-

porului român.

Responsabili satia cu redactiunea.

Ioaachimul Chirciu,

parochu.

Iacobu Malinu,

docinte.

Varietăți.

**) M. S. imperatulu este insolit in caleoră sea spre Orient de cancel imperial c. Beust, de ministru — presedintele Ungariei c. Andrasch și ministrii Plener și Gorove, deru nu și de ministru presedintele cislaitanu c. Taaffe. Program'a caletorii este Constantinopolu, Egiptu, Suez și Ierusalimo.

**) Din raportulu, ce l'a datu ministro de finanze in un'a din siedintiele din urmă ale dietei Ungariei de venite și spese pro anulu 1868 notâmu aci pre scurtu nisice rezultate: Veniturile ordinare pro anulu 1868 a fostu 111.095,925 fl., venituri străordinare 2.822,270; Peste totu venitul 113.154,096 florini Spesele ordinare 96.845,485 fl. Spese străordinare 13.827,849

*) Parintele atacatului domnul P. a fostu român fără zelosu, și iubitoriu de biserică sea — că comerciantă in stare buna materiale pre tempulu vietiei lui a facutu multu bine conlocutorilor sei, le-a ajutat in tempu de lipsa, și cu deosebire a facutu multe daruri sănătei biserică din Bocșia-română gr. or. placa dle R. mergi in biserică acolo și vei vedé acolo acele daruri cum suntu, icone, prapuri și alte multe maruntisuri — ce se vedu intru eter-nisarea memoriei fătului creștin evlaviosu G. P.

f. Peste totu spesele ord. și străordinarie: 110.673,334 Prisoște in a. 1868 asiā deru sumă de 2 480,761. Cu ocasiunea asterneri bugetului pre anulu venitoriu 1870 dede ministru ung. de finanțe și unu conspectu destre isvorile veniturilor (domini de statu) și despre modulu cum le administrădă acelea. —

**) Dlu Ioanu Badila fostu conceputu onor. in funcțiune la comisariatulu regescu in Transilvani'a, este numită asessoru suplinte la tribunul urbariale din Tergul-Mureșului.

Pentru cele 26 familii nefericite din Tofalau mai incursu:

Dela dlu Visarionu Romanu 5 fl.

Dela Biserica S. Nicolau din Brasovu, transmis prin dlu Epitropu I. A. Navrea, 100 fl.

Dela urmatorii Domnii din Brasovu, și anume:

Iosif Baracu Popopu 10 fl. Damianu Datcu 5 fl. Nicolau Padure 5 fl. Nicolau Maciuca 5 fl. Ioane H. Ciurcu 2 fl. Alecu Georgiu 3 fl. Ioane Bobancu 1 fl. Vasile Oroianu 3 fl. Sefanu Russu 1 fl. Georgiu Bacicu 1 fl. Georgiu N. Florianu 1 fl. G. N. Orgidănu 1 fl. Ioane Persioiu 1 fl. Nicolau Strevoiu 1 fl. Cristea Orgidănu 1 fl. Dimitri Enciovici 5 fl. Antonu Purcăre 1 fl. George Georgiu 1 fl. Ioane Solitu 2 fl. Teodoru Nicolau 1 fl. G. I. Nică 1 fl. G. I. Bómbanu 2 fl. G. Popu 1 fl. I. I. Gamulea 1 fl. Andrei A. Popoviciu 5 fl. Costache Draganescu 3 fl. Vasile Voin'a 1 fl. Georgiu Bratu 1 fl. Ioanu I. Padure 2 fl. Stefanu Sotiru 3 fl. Dumitru Eremias 2 fl. Ioane Saniutia 1 fl. Florea Parvu 50 xr. George Nanu (Campu-lungu) 1 fl. Naie Ionescu et Mihalache Magureanu 1 fl. Ioane Florianu 2 fl. I. Teclu et fiu 2 fl. H. e. Ionita 1 fl. George Stefanovicu 1 fl. Tache Stanescu 5 fl. Ghilia Giorgulescu 1 fl. Dimitrie Barla 1 fl. Ioane Rosiu 1 fl. Constantin Steriu 2 fl. Archimandrescu și Dimitriu 2 fl. Teodoru T. Ciureu 3 fl. Oprea P. Sfetea 1 fl. Georgiu Colibănu 1 fl. Radu Spudercă 1 fl. Nicolau Oghea 1 fl. Ioane Dusioiu 1 fl. Costache Voicu 1 fl. Danielu Demetru 2 fl. G. Baritiu 2 fl. Nicolae Frigatori 1 fl. I. Iarcă 50 xr. Radu Stefanu 1 fl. Petru Spudercă 4 fl. Dimitriu Marcea și I. Gamulea 1 fl. N. I. Mihailianu parochu 1 fl. Iordache Davidu 5 fl. Ioane Manole 2 fl. Capit. G. Cristurianu 2 fl. Ioane I. Bobancu 2 fl. Nicolae I. Baboianu 1 fl. Ioanu G. Ioanu 5 fl. Radu Pascu 1 fl. B. Baiulescu par. 1 fl. Georgiu Bredianu 4 fl. Ioane I. Petricu 1 fl. Ioane Rasnovanu 2 fl. Zacharia Furnica 1 fl. I. B. Popu 5 fl. Georgiu Vladareanu 2 fl. Iorgu Barla 1 fl. T. Temistocli 1 fl. Nicolae G. Orgidănu 2 fl. Constantin I. Iugă 2 fl. P. Opris 1 fl. Stefanu Poenariu 2 fl. Apostolu Popu 1 fl. Nicolae T. Ciureu 5 fl. Ioane Lengheru 3 fl. Ioane Mesiotă 2 fl. Stefanu Iosif 1 fl. Ioane Ionasiu 1 fl. Dr. Nicolae Popu 1 # (5 fl. 80 xr.) Ipolit Ilasieviciu 1 fl. Iosif Fericeanu 1 fl. Rudolf Madiarescu 1 fl. Teodor Zernovanu 1 fl. P. Svilica 1 fl. Naie Dimitriu 1 fl. Radu Morariu 1 fl. Ghilia Sterianu 1 fl. Rudolf I. Stînghe 1 fl. Dumitru Cioflecu 1 fl. G. I. Teclu 1 fl. Constantin I. Popasu 1 fl. Nicolau Padure 1 fl. Iacobu Ferhardt 1 fl. Andrei Pilisiu 40 xr. Nicolau B. Popu 1 fl. I. Urdica 1 fl. Diamandi I. Manole 5 fl. Androne Androniu par. 2 fl. Ioane Petricu Protopenu 3 fl. Pantelimonu Dim'a 2 fl. Ioane Popo'a 1 fl. Dr. Vasile Glodariu 1 fl. transmis prin dlu Nicolau Maciuca, cu totalu 202 fl. 20 xr.

Sabtu in 18/30 Octobre 1869.

Comitetulu

11-3

Devenindu vacanta statuinea de invetiatoriu in comună nostra greco-orientala română Costei in protopresviteratulu Fagetului, prin acăstă se scrie concursu de dato de astazi pâna in 26 Octobre 1869 s. vechin.

Emolumentele impreunate cu acăstă statuine suntu urmatorele: in bani 73 fl. 50 xr. v. a. 100 puncti de clisa, 100 puncti de sare, 15 puncti de lumi, 10 stîngini de lemn, 80 de masuri de cuciuru, 3/4 lanti de gradina și cuarturi libere.

Doritorii de a ocupa acăstă statuine, se avisează a-si asterne concursele sele la comitetulu parochialu pâna in terminulu despu, indiestrare cu estrasul de botediu, cu adverintie despre sciințele absoluate, despre portarea sea morală și politică, precum și despre servitiulu de pâna acum.

Costei, 5 Octobre 1869 s. v.

Ioanne Sudresianu preotu și presidente comitetului parochialu.

Burs'a de Vien'a.

Din 18/30 Octombrie 1869.

Metalicele 5% 59 60 Act. de creditu 238 25 Imprumut. nat. 5% 69 Argintulu 121 75

Actiile de banca 708 Galbinulu 5 96